

משולחן שליטה גליון

מתוך שלל אוצרות תורתו ושיעוריו של מורנו גאון ישראל

גליון עשיר תוכן לשולחן השבת רבינו שלמה יהודה בארי שליט"א

פרשת צו - שבה"ג תשפ"ה 225

פנינים על הפרשה

ליקוטים על פרשת השבוע, משולחן תורתו של רבנו שליט"א

הגדרה של פסח

והגדת - לבנך

והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים (שמות יג, ח). אמרו חז"ל במסכת פסחים (דף קטז ע"א) שאם יש לאדם בן בנו שואלו, ואם אין לו צריך על כל פנים לשאול השאלות אפילו בינו לבין עצמו. וכתב האור החיים (שמות יג, ח) שלכך אמר הכתוב 'והגדת לבנך', על אף שאין החיוב להגיד דווקא לבנו, אלא אף בינו לבין עצמו כאמור, לרמז שעל ידי אמירת ההגדה יזכהו ה' שיוולדו לו בנים ויגיד ההגדה לבנו.

אלו עשר המכות

אלו עשר מכות שהביא הקב"ה על המצרים במצרים (הגדה של פסח). ביאר הגר"א (שה"ש ב, ג) שהיו עשר המכות בסדר והדרגה, שהלך ונגלה כבוד ה' על הארץ יותר ויותר, שהרי בשלש מכות הראשונות כתוב (שמות ז, יז) "בזאת תדע כי אני ה'", ובשלש אמצעיות כתוב (שמות ח, יח) "כי אני ה' בקרב הארץ", ובראשונה מארבע אחרונות כתוב (שמות ט, יד) "בעבור תדע כי אין כמוני בכל הארץ", ועל זה נאמר בישיעה (מו, ט) "זכרו ראשונות מעולם כי אנכי א-ל ואין עוד א-להים ואפס כמוני", ש"כ אנכי א-ל ואין עוד' הוא מה שנגלה למעלה, 'ואפס כמוני' הוא מה שהלך ונגלה יותר ויותר בארץ, שזהו כענין שנאמר (דברים ד, לט) "בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד".

מצות תאכל

מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה (ו, ט). בדרשות החתם סופר זיע"א (ח"ב, דף רלז ע"א) ביאר זאת בדרך רמז על מעלת מידת הענוה, שמדת הענוה וההכנעה שיהיה האדם סובל הכל, גדולה מעלתה יותר מכל הפרישות שבעולם המכונה בשם 'קדוש', וזאת רמז ואמר הכתוב 'מצות תאכל', ש'מצה' הרומזת על מדת הענוה, ובהיפך המחמץ שהוא תופח, הנה הנוהג במידה זו נמצא ממילא 'במקום קדוש', כלומר במקום הקדושה. ומעלה נוספת בה ש'בחצר אהל מועד יאכלוה', שמפרי שזר הענוה יאכלו גם בעולם הזה המכונה בשם חצר וטרקלין לעולם הבא.

מורכבת ברותחין

על מחבת בשמן תעשה מרבת תביאנה (ו, יד). בתורת כהנים (צו פרשה ג פ"ד, ו) דרשו מהנאמר במנחת החביתין שמקריב הכהן גדול בכל יום תעשה מורכבת, מלמד שנעשית ברותחים כל צורכה. ונרמז בזה שהיה מתלהב כל בוקר מחדש בגשתו לעבוד לפני הבורא ב"ה ברתיחה והתלהבות כל צורכו, וכענין שביאר השפת אמת (פ' צו, תרמ"ז) מה שהיה מקריב הכהן גדול מנחה זו בכל יום מחדש, שהוא מפני שהיה מתחדש בכל יום ומתעלה מיום ליום, כי היה הכהן גדול שלוחי דרחמנא ולכך היה נקרא "מלאך ה' צבאות" (מלאכי ב, ז), וכמו שהמלאכים מתחדשים חדשים לבקרים, כן היה הכהן גדול מתלהב בעבודתו מחדש.

לפניות זהקדשות

מוקד טלפוני: 03-3765444

זמין בימים א' - ה' בין השעות 09:00-20:00

דוא"ל: contact@hayanuka.com

לקבלת הגליון במייל: gilyonot@hayanuka.com

יד' הוועיל': בנק מזרחי טפחות | סניף 417 | מס' חשבון: 521025

זאלה יעמוד על הברכה

לעילוי נשמת: גאולה בת דינה, דוד בן חנה, ראו דור דרור בן רונית, אבי אברהם בן עליזה. להצלחת וישועת: יעקב בן רחל שמחה, שרה יתקה בת לאה רחל.

ניתן להאזין לשיעורים של הנאון הינוקא וכן עדכונים על הנעשה בבית מדרשו ב"קו הינוקא" 03.550.2228

זמני השבת והזג

רבונו תם	צאת שבת	כניסת שבת	שביעי של פסח	רבונו תם	צאת חג הפסח	צאת שבת	סוף זמן ביעור חמץ בשבת	סוף זמן אבילת חמץ בשבת	כניסת שבת	שבת הגדול וחג הפסח
20:36	19:46	18:35	ירושלים:	20:31	19:42	19:41	11:20	10:00	18:30	ירושלים:
20:33	19:45	18:53	בני ברק:	20:28	19:40	19:40	11:21	10:01	18:48	בני ברק:
20:36	19:47	18:55	חיפה:	20:30	19:42	19:42	11:20	10:00	18:50	חיפה:
20:34	19:45	18:54	באר שבע:	20:29	19:41	19:40	11:22	10:02	18:49	באר שבע:

תורת שלמה

מאמרים משיעוריו הענפים של רבנו שליט"א

"כח מעשיו הגיד לעמו" (תהלים קיא, ו)

חלק ד'

משיעור יום א' כ"ח אדר תש"ע

א

שאמר רב חסדא במסכת שבת (דף קד ע"א), ובאמת כן הוא גם עתה, וכמו שכתב הרמח"ל (בדרך עץ חיים בהקדמה) שכאשר יעסוק האדם בתורה לשמה בתכלית, יראה בעיניו את האותיות פורחות מן הספר, והוא התגלות האותיות כפי שתתגלה התורה לעתיד.

ג

ויחוד אותיות התורה עד שבאה התורה אל הגילוי כמעמד הר סיני הוא מדרגת יחוד הויה"ה אדנו"ת, שהוא על ידי יחוד והשוואה בסוד פנים בפנים, ומיום חטא אדם הראשון עד יציאת מצרים לא היה יחוד זה במדרגה גדולה ואמיתית המביאה לידי גילוי הבורא בכל הבריאה, אבל ביציאת מצרים גילה הקב"ה יחוד זה במדרגה גדולה מאד, וכהתגלות היחוד בבנין בית המקדש, וכפי שיהיה בגאולה השלימה. ובכדי שתהיה זו הבחינה של פנים בפנים צריך לשני ענינים, הראשון הוא שימשך אור מהכתר העליון וזוהו ימשכו הארות מוחין גדולים בכל העולמות עד למטה למקום ומדרגת ישראל שבאים לעמוד לפני השי"ת בסוד פנים בפנים, כמו שאמר משה רבנו (דברים ה, ד) "פנים בפנים דיבר ה' עמכם", ובכדי שתתקיים ותעמוד הארה זו צריך שתהיה הולדה של האדם עצמו, שיתגלה סוד הטוב האלהי הנפלא הטמון בכל אחד מישראל, וכמובא בדברי רבנו האר"י בעץ חיים (שער ה, ו), והוא יד יאור הכתר נמשך ראשית המוחין שיעמדו ויתקיימו פנים בפנים, והכתר הוא סוד שם אהיה"ה, וכמו שנגלה הקב"ה למשה בסנה בשם "אהיה אשר אהיה" (שמות ג, יד), וקיום והעמדת שם זה הוא על ידי שיש גילוי אור ה' בכל אחד ואחד, שהוא סוד העלאת מין נוקבין (-מעשים טובים ומצוות העולים לפניו יתברך לנחת רוח) כמובא שם בדברי רבנו האר"י בעץ חיים (שער ה, ו), והוא סוד הכתוב 'פקוד פקדתי', ש'פקוד' הוא בסוד אור הכתר, ו'פקדתי' הוא גילוי אור ה' בכל אחד מישראל.

ועיקר ענין פנים בפנים הוא שיעמוד האדם לפני השי"ת וישיח עימו כדבר איש אל רעהו, וכנאמר במשה (שמות לג, יא) "ודיבר ה' אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו", והוא תכלית עסק התורה והמצוות וכל דרכי האמונה, שתהיה כל התורה והתפילה ועבודת ה' של האדם לפני השי"ת ובלא פניות ומחשבות על מעמדו בפני העולם ובני האדם, ולזה צריך שיאמין בהשגחת השי"ת שמאזין ומקשיב לתפילתו, ויאמין ברחמי השי"ת, שידע שעומד הוא בפני אב הרחמים שהוא אל מלא ברחמים ואוהבו כבנו יחידו, כמו שכתוב (דברים יד, א) "בנים אתם לה' אלהיכם", ונאמר (מלאכי א, ב) "אהבתי אתכם אמר ה'", וזו היתה ההתגלות שזכו לה ישראל במצרים, כמו שנאמר (שמות ד, כב) "בני בכורי ישראל", שרצה הקב"ה לגלות לישראל את החשיבות הגדולה שיש לפניו על כל אחד ואחד, ולכן הודיע להם שכל אחד מהם נחשב לפניו באופן מיוחד ל'בכורי', שהוא לשון חשיבות ויוקר גדול. וכך בכדי שיעמוד האדם ויבוא תמיד לפני השי"ת צריך הוא לחזק את אמונתו בהשגחת השי"ת, ובעוצם רחמיו יתברך ואהבתו אליו, אמנם בכדי שיתקיים ויעמוד ענין זה, צריך הוא גם לאמונה בעצמו, היינו שידע שיש מאותיות התורה שאינם יכולים להתגלות אלא על ידו לבד, ובו דווקא תלוי גילוי אורם. כי כאשר משפיע הקב"ה לאדם מוחין ושפיעים ומקרב לעבודתו, אבל הוא כנגד זה אינו מאמין ביקרת וחשיבות עבודתו, ומנפלאות הפירות העתידיים לצאת ממנו, הנה בזה נחשב שפירותיו יורדים מטה ונשברים, וזוהו נגרם פגם גם במקום הגבוה של אחורי המוחין. עד שמתבטלת ממנו זו הבחינה של גילוי הפנים בפנים' כמובא שם בדברי האר"י בעץ חיים (שער ה, ו).

ד

והוא סוד האות י' של משיח, והם ג' גילויים של אור הכתר, בסוד 'אהיה אשר אהיה' שהוא גילוי מדרגת הכתר ג' פעמים כמו שאמר רשב"י בזהר אחרי (בדף סה ע"ב), ועשרה מאמרות הם גילוי האות י' שבסוד האמונה בהשגחת השי"ת, ועשרת המכות הם גילוי האות י' שבאהבת השי"ת את האדם ורחמיו עליו, ועשרת הדברות הם גילוי האות י' האחרונה, שהיא גילוי אותיות

פסח הוא זמן של גאולה, ובזמן גאולה עושה הקב"ה ניסים ונפלאות עם ישראל, שמתייחדים אז שמות הויה"ה אדנו"ת באחדות אחת, ויחוד זה כולל לכל היחודים וכל צרופי אותיות שנפגמו, וזוהו נשפיעים לישראל ניסים ונפלאות. כי בכל השנה נחשבים הזמנים לגלות, שאין שם הויה"ה מאיר מפני החטא והריחוק, אך בפסח מאיר שם הויה"ה בכל למקום והדרגה בה נמצאים ישראל, כי מתגלית אז השגחת ה' ב"ה בתוקף גדול עד שמתבהלים החיצונים ונרתעים לאחוריהם, כמו שאמר רב נחמן במסכת פסחים (דף קט ע"ב) שלכן קראה התורה (שמות יב, מב) לליל חג הפסח "ליל שימורים", מפני שהוא ליל המשומר ובו מן המזיקין.

וענין פסח עיקרו על העתיד בגאולה השלימה, ואינו על העבר לבד, שכשם שהיתה הסטרא אחרא משעבדת לנו בתוקף גדול במצרים, כך הוא עתה בימים אלו, שמרוב הריחוק אין אנו מבינים כלל מהו ענין הגלות ומה אנו חסרים, וכשם שנגלה אלינו משה במצרים, כך יתגלה משיח להוציאנו מן הגלות. והכל הוא רק בכדי לבוא לגילוי התורה באמת, וכפי שכל היציאה ממצרים היתה בכדי שנעבוד 'את האלהים על ההר הזה' (שמות ג, יב), הוא קבלת התורה במעמד הר סיני, כן תכלית יציאתנו מהגלות היא בכדי שתתגלה לנו התורה באופן שתקבע בנו לנצח נצחים ולא נבוא להפירה חלילה לעולם.

ב

כי כעת התורה נסתרת ונעלמת מהעולם, שעל אף שכל הבריאה בפנימיותה הרי צירופי אותיות התורה כמובא בספר היצירה (א, ב), הנה מתוך התגברות הסטרא אחרא מסתלק ועולה אור האותיות להיות בסוד תגי אותיות כמובא בדברי רבנו האר"י בעץ חיים (שער ו, ב), בכדי שלא תהיה חיות לחיצונים ממחות אור האותיות, ולכן אין העולם רואה את האלהות שבבריאה ואת השגחתו ומלכותו של הבורא המחיה על ידי אותיות התורה לכל העולם, ואז נעשית מציאות ואחיה לחיצונים מצד זכרון ורושם האור שנסתלק שנותר באותיות. ואף אז אינם יונקים בסמיכות לאותיות התורה חלילה, אלא יש להם חיות מרחוק מאד מאותו הזכרון והרושם של האור כנועד.

אבל קודם חטא אדם הראשון היו אותיות התורה מאירות בכל הבריאה, ומתוך כך היו כל מצוות התורה מבוררים בעליל לעיני אדם הראשון בכל פרט בבריאה, טכגון כאשר היה רואה את צמיחת התבואה, היו נגלות לעיניו אותיות התורה ומאירות את המצוות התלויות בתבואה, כלקט שכחה ופאה וכיוצא, והיו נגלות לעיניו כל שורש המצוות עד לגובהי מרומים באור ה' ב"ה, אך לאחר החטא הסתלקו אורות אותיות בתורה המלוכשים בבריאה עד שנעשתה יניקה לסטרא אחרא מהאותיות שעטנ"ז ג"ץ שבכ"ב אותיות התורה, ומכך נמשך כח השטן והעבודה זרה בעולם, כמובא בדברי רבנו האר"י בעץ חיים (שער ה, ו), ומשמעות הדבר, שנעשתה מציאות שיהיו הנבראים יכולים לסבור שיש חיות מצד רוחני מבלי השתלשלות והתקשרות באור ה' ב"ה. והוא מה שהיו פועלים בדורות הראשונים בסוד האותיות ושמות הטומאה, שהכל הוא חיות מרשימו מאור אותיות התורה.

והנה צמצם הקב"ה לכל אחיזת החיצונים בתוך מצרים, שאז עלתה הסטרא אחרא למעלה ראש, עד שהיה פרעה לראש הנחש ומרכבה לס"מ כמו שאמר רשב"י בזהר בא (בדף לד ע"ב), וכנאמר בו (ביחזקאל כט, ג) "התנים הגדול הרובץ בתוך יאוריו אשר אמר לי יאורי ואני עשיתני", ולכן היו ישראל בצרה גדולה עד שרצו לאבד שם ישראל מן העולם, ועל כך נאמר נתייעץ פרעה על ישראל "הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שונאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ" (שמות א, ט), שחשש שמא יעלו בני ישראל את האותיות מן הגלות, וזוהו תתבטל יניקתם ויאבדו הם לעולם, שעל זה סימנים מסרו יעקב ויוסף לבני ישראל במצרים שעתיד לבוא גואלם ויאמר להם "פקוד פקדתי" (שמות ג, ז), כמובא בבראשית רבה (צ, ו), ובפרקי דרבי אליעזר (פמ"ח) היינו שיפקוד הקב"ה לכל האותיות שהיו בלועות בתוך מצרים להעלותם, עד שיתגלו בכל תוקף הארתם במעמד הר סיני, שאז היו האותיות נגלות לעין כל ופורחות באויר כמו

ומופתים לכל ישראל, שזוהי התגלות מלכותא דשמיא בשלימות ותיקון כל החטאים.

וכל זה יגלה משיח במהרה בימינו, שיגלה את האמונה בהשגחת השי"ת ואת רחמי ה' ב"ה בכל הבריאה, ויעלה ויגלה את יוקר וחשיבות כל אחד מישראל עד שתין־היה לו תקוה גדולה לילך אחרי השי"ת ולעמוד לפניו תדיר מתוך שיאמין בכח עבודתו ביותר, וכנרמז באותיות שמו 'משיח', שמי' ושי' עולים בראשי תיבות 'מלכות שמים', לרמז שהוא שיגלה מלכותא דשמיא בשלימות, והי' שבשמו מרמזת על גילוי הכתר שהוא בסוד האות י' כאמור, והח' שבשמו מרמזת על היפוך האות ח' מ'חטא' לח' האותיות של יחוד הוי"ה אדנו"ת, שהוא סוד גילוי האלהות על ידי שמתגלים צירופי האותיות כאמור.

ו

וכך זה מתגלה בפסח שהוא זמן של גאולה כאמור, וכמו שאמר רב יהושע במסכת ראש השנה (בדף י"א ע"א) שבניסן נגאלו ישראל ובניסן עתידין להגאל, ונרמז בזה שבכוחו של הצדיק העוסק לגלות צירופי האותיות של כל אחד ואחד מישראל כאמור, תלויה הגאולה, וכנרמז בתיבות 'בניסן נגאל' העולה כמנין 'בצדיקים', כי בניסן מגלה הקב"ה את כוחו של משה משיח שיפעל את כל הטובות לישראל ויתקן לכל העולם על ידי שיאיר ויעלה את חלק האותיות שבכל אחד, אם רק נתקרב ונזכה לאמונה שלימה, וכענין הכתוב (שמות יד, לא) "ויאמינו בה' ובמשה עבדו", ולכן נקרא ליל חג הפסח 'ליל הסדר', כי בו מתהפכים האותיות מחשכת הסתרתם ומתגלים ושבים להאיר כסדר. אבל הצדיק מאיר עליו שם הוי"ה על ראשו לעולם, ולכן הוא מהות חודש ניסן כאמור, וכפי שבפסח מאיר שם הוי"ה כסדר בכל העולמות, ובזה מתקרבים ישראל באמת לאביהם שבשמים, כי על ידי שמתגלה צירוף שם הוי"ה כסדר, נכנע היצר הרע ויוציא האדם לחירות, ועיקר הדבר הוא שזוכה להכין עצמו להיות ראוי לקבל התורה מחדש, שהרי אין נקרא בן חורין אלא מי שעוסק בתורה לשמה כאמור, כי רק מתוך כך שבים האותיות ומאירים, ועולים ומתעלים בתפילה ובמצוות להמשיך לנו התקרבות אמיתית להשי"ת. ובאמת שכל זה נעשה בליל הסדר על ידו יתברך לבדו, וכל מעשה המצוות שעל ידם עולים האותיות כאמור הוא רק בכדי לדמות בעדינו כעין מה שנעשה למעלה, אבל נעשה באמת הכל על ידו יתברך לבדו. ולכן צריכים אנו להסב בליל הסדר לפני השי"ת בחירות גדול, וגודל החירות היא כפי גודל האמונה של האדם בהשי"ת בתורה ובצדיקים, שמאמין ויודע שיש בכוח הצדיקים לפעול לו ישועה ולהוציאו מצפוני יצר הרע, ולהביאו לשלימות טהרתו עד שיוכל בכל ימי ספירת העומר לגלות את כל סדר האותיות, ותמשך רפואה רוחנית לכל אבריו וגידי הוציאו ממנו כל הצרופים שחקק בעצמו מהחטא והריחוק, ולהשיבם להאיר כסדר עד שיזכה לגלות את חלקו בתורה ביום מתן תורה, שהוא התגלות האות י' בשלימות והארת הכתר בחג השבועות. ועיקר הדבר הוא שיזכה להבין שהוא 'אין', והכל הוא בטובת השי"ת עליו ששלח לו את משה לגלות לו את האות י' הזו, ולהאיר בו ועל ידה את כל הטובות הנצחיות המתגלות מתוך אותיות התורה הקדושה.

התורה שנולדים ונגלים על ידי האדם, שהוא גילוי התורה של כל אחד כפי שורש נשמתו, ולכן בכדי שתהיה התגלות התורה בשלימות הביא הקב"ה את כל נשמות ישראל העתידיים לבוא לעולם למעמד הר סיני, כמו שדרש רבי יצחק בשמות רבה (כח, ו) על הכתוב (דברים כט, יד) "כי את אשר ישנו פה עימנו עומד היום לפני ה' אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום", מפני שרק על ידי כלולות נשמות ישראל כולם יש גילוי שלם לתורה הקדושה, שמכח אלו הגילויים שמביט בהם האדם לבד, יכול להתקיים בעבודת השי"ת כענין פנים בפנים.

והנה בכל ענין חטא ועוון מתהפכים חלילה צרופי האותיות ונחשכים כאמור, ואינם חוזרים ומצטרפים ומאירים אלא מתוך עסק התורה, ולכן הקפיד הקב"ה על עסק התורה יותר מכל, כמו שאמרו בירושלמי חגיגה (ז, א) ואיכה רבה (פתיחתא ב) שעל כל שלושת עבירות החמורות יותר הקב"ה לישראל, אבל על ביטול התורה לא יותר, והוא מפני שבלימוד התורה מתגלה אור ה' ב"ה בכל הבריאה, ולכן העוסק בתורה הוא חשוב ויקר מן הכל ואין למעלה ממדרגתו. וכאשר מכבד האדם את לומדי התורה והעוסקים בה, בזה בעצמו הוא משיב את חלקו באותיות התורה למקומם ומאיר אותם.

ה

ואחר שמצטרפים האותיות להיות כסדרם ומאירים על ידי עסק ולימוד התורה, עולות האותיות על ידי מעשה המצוות ועבודת התפילה להאיר בשורשם ולהמשיך את השגחת השי"ת וגילוי הרחמים בכל העולמות, עד שמתגלה אור ה' ב"ה לעיני הבריות ומתגלית מלכותא דשמיא, וזוהי עבודת כל הצדיקים שבכל דור ודור.

כי מטרת עמלק וההולכים בדרכו ועצתו בכל דור היא להחשיך את ישראל, בכדי שתהיה להם חיות ולא יאבדו, וכפי שהמצרים שיעבדו לישראל בכדי שלא יתקנו ויעלו האותיות כאמור, ולזה פוגמים הם בכל הדברים האמורים, שמכניסים כפירות בהשגחת השי"ת, ומרחיקים לאדם מההתבוננות והאמת, ומכניסים קושיות במוחו על רחמי השי"ת והנהגות הצדיקים, עד שמאבדים לו כל תקוה שיצא ממנו איזה דבר טוב ופירות נפלאים, ובזה הולך האדם ומתרחק יותר ויותר חלילה.

והצדיקים הכלולים מכל נשמות ישראל עומדים כנגדם בכל דור ודור להפך הצירופים ולהעלותם עד שיזכה כל אחד מישראל לעמוד לפני השי"ת מתוך אמונה אמיתית ותקוה גדולה, וכנרמז במה שהיה משה מרים את ידיו לנצח את עמלק, שהידיים הם בסוד אלו הג' יודין, שהם 'יד הגדולה', 'יד החזקה', ו'יד הרמה', ובזה היה נוטע אומץ ותקוה בכל ישראל, ובכח זה היה נוצח יהושע לעמלק ומבטלו. וזה היה גם נצחון ישראל על עצת המן בימי מרדכי, שנאמר בתשועת ישראל בדור ההוא "ונהפוך הוא" (אסתר ט, א), כי מרדכי שהיה כמשה בדורו כמובא באסתר רבה (ב, ו), הלך גם הוא בדרכו של משה והיה עוסק להפך צירופי האותיות בהם מושרשת נשמת כל אחד ואחד מישראל, עד שהיה מחזיר האותיות כסדרם ומייחד הוי"ה אדנו"ת ומביא לכדי עליית השכינה ולהשפעת ניסים ונפלאות אותות

עם סגולה

סגולות ועצות ייחודיות שנקלטו מתוך שיעורי רבנו שליט"א

ימי ניסן

א. רבנו הזכיר

פעם את מה שכתב הגאון הקדוש האבני נזר' מסוכוטשוב זיע"א

בשאלות ותשובות שלו (או"ח בריש סימן שלו) שיום אחד בחודש ניסן הוא כמו חודש שלם של שאר השנה. ולכן צריך לנצל את ימי ניסן כראוי להתעלות בעבודת ה', וכבר כתב בדגל מחנה אפרים (פרשת בא) שחודש ניסן נקרא בתורה "חודש האביב" (שמות יג, ד), והוא אותיות 'אב - יב', לרמז שחודש ניסן הוא אב לכל חודשי השנה.

ב. הזכיר רבנו באחד מימי ניסן, שטוב יותר לעשות ברכת האילנות מחוץ לעיר במקומות בהם רואים את יופי הבריאה, כי מטרת ברכת האילנות

היא להודות לה' יתברך על שנתן לנו אילנות טובות ובריות טובות ליהנות בהם בני אדם, וכשהאדם רואה את נפלאות הבריאה נפתח ליבו יותר להודות לה' ב"ה.

ג. באחד השיעורים רבנו הזכיר שבפסח נהגו להחמיר ולחוש לכל הדעות מפני איסור כרת החמור, ואין אומרים שהמחמיר בזה הוא חסיד שוטה, וכמו שכתב מרן החיד"א במחזיק ברכה (סימן תס"ז סק"ה) שאף שאין להחמיר נגד מרן השלחן ערוך, מפני שהוא כמזלזל בכבוד רבותיו, וכמו שכתב בשו"ת מהר"י פראג' (סימן נט), מכל מקום בפסח נהגו להחמיר גם נגד מרן השלחן ערוך. וכתב במשנת חסידים (מסכת ניסן פ"ג מ"ד) שהשומר פסח כהלכתו ומחמיר בו בכל החומרות, יועיל לו לנפשו לכל השנה.

תפלה לשלמה

מתוך הספר "תפלה לשלמה" לרבנו שליט"א

לצאת מכל המצרים

רבנו של עולם, אבי אב הרחמן, מלא רחמים. בעמדי כעת בתקופ מצרי הגלות, פנה אני רק אל רחמיך הרבים, שתמשיך עלי ממדת רחמך, וזכני לכנס בכל אברי וגיד ליעולם הרחמים, ובו תמתק מעלי כל הגזרות והדינים מיום שנבראתי עד עתה, ותציל אותי מכל החשכיות והמצרים, באפן שאזכה לרחמים גמורים ויפתחו בפני שגרי סערתא דשמאי. אל רחמן, זכני לקבל מאורו של משיח שזכה לשלמות חוש הריח שב'אף', כפאמר עליו 'והריחו ביראת יי', ובזכות זה קים בי הפתוב "אל מוציאם ממצרים" שראשי תבותיו עולים כפמנון 'אף', ותוציא אותי מכל המצרים, ואזכה לגאלת הנפש, שתצא נפשי משעבוד לחרות, ותתרפא. אנא זכני לחשב בכל עת ורגע מענני גדלת רחמך וחסדיך, ובזה ימשכו עלי רחמך הרבים, ויהיו נעשים לנו נסים ונפלאות. וזכנו נא שלא נשכח לעולם את עצם רחמך וגדל אהבתך וחבתך אלינו, ותעורר זאת תמיד בלב כל עם ישראל בכל מקום שהם, ותביא לנו במהרה ובקרוב ממש את משיח צדקנו, ותפאר ותרום קרן כל נשמות ישראל.

אב הרחמן, קרב לנו קץ הישועה, כי ארצה לנו השעה, שוועתנו קבל ושמע צעקתנו והצמח לנו מהרה קרן משיח בן דוד עבדך, והקם שכינת עזך מעפרה, ותרום ותגביה קרנו למעלה ותגלה בנו פי מדת מלכותך, ותתרומם קרן הצדיקים, ותגלו הרחמים, ויראו כלם את עצם קדשת ישראל, ויזרח ויפיע בעולם אורו של משיח צדקנו. אנא זכנו לידע ולזכר תמיד שכל יום הוא יציאת מצרים, שיצאת המלכות מאחיות הסטרא אחרת היונקת ממנה בכדי חייתה, ועולה ומתעלה אל מקום כבודה שבקדשה, ותוציאנו כעת בימינו ממצרים, שתקים ותוציא את המלכות לאורה ותפארתה, ותעלה ותרומם את קרן הצדיקים, ותגלו הרחמים, ותתעלה ותתרומם קרן זרע ישראל עמו, ויזרח ויפיע אורו של משיח צדקנו, ונאחז ונדבק בצדיקים אמתיים. אנא הצילנו מהאכזריות והדינים הנאחזים במדותינו ודעתנו, ותגלו לנו רחמך הרבים ונצל מטמאת קלפות אמות העולם, ונזכה לקדשת ישראל, ונחיה בעינינו תכף ומיד באורו של מלך המשיח שיזרח ויפיע עלינו חיש קל מהרה. אמן נצח סלה ועד.

להארת הגאולה הנשפעת בחג הפסח

רבנו של עולם, אבי אב הרחמן. זכני ברחמך להתקרב לצדיקים אמתיים, ואזכה לתקון הנפש ותקון הגוף, שתאיר ותמשיך עלי דעת נכונה ומתקנת לידע איך להתנהג בזה העולם ולהנצל בו מכל טעות ומכשול ולא אטעה חלילה, ותתקן את נפשי רוחי ונשמת חיתי ויחידתי, ותמשיך רפואה שלמה לרמ"ח (אשה תאמר: לרנ"ב) אברי ושס"ה גידי. אנא זכני ברחמך הרבים וחסדיך העצומים לקבל את אורם של מתתיהו כהן גדול השמונאי ובניו, ומרדכי היהודי, ומשה רבנו בן עמרם ויוכבד, ותגן עלי זכותם וכחם שאזכה לקבל את אור ימי החנוכה ופורים ופסח בהם מארה הארת הגאולה השלמה, ובזה תקים בי ברחמך הגדולים וחסדיך העצומים מה שכתוב "וברחמים גדלים אקבצך", ותקבצני מכל המקומות שנדחת לשם, ואל ידח ממך תתברך נדח, ותזכני לתקון כל רמ"ח (אשה תאמר: רנ"ב) אברי ושס"ה גידי, באפן שאזכה לתקון נצחי אמת ושלם.

רבנו של עולם, אב הרחמים והסליחות. הלא אתה לבדך יודע כמה נתרנקנו ממך בזה הגלות המר והנמקה, וכמה צריכים אנו להנצל מקלפתו של פרעה הרשע, ושל המן הרשע ושל אנטיוכוס הרשע, אנא הצילנו ברחמך הרבים מקלפותיהם הטמאות, ואל תתן להם לטמא נפשנו, ולהחשיך מחנו ודעתנו, ולהכביד על הגלות מעל גופנו. וזכנו ברחמך וחסדיך להיות זכים וברורים, נקיים וטהורים, באפן שזוכה מהרה בימינו לגאולה השלמה, ולבנין בית מקדשנו ותפארתנו, ואתה יתברך לבדך מלפניו בראשנו. אמן נצח סלה ועד.

פניני דרך

יסודות ואבני דרך מתורת רבנו שליט"א

מה המקור לניקיון הבית בערב פסח?

רבנו הזכיר כי היום נוהגים לנקות את הבית בערב פסח ביסודיות, וטורחים על כך מאוד הרבה יותר ממה שצריך על פי ההלכה, ויש לזה מקור במשנה מידות פרק ג' משנה ד' שהיו מסיידים את ההיכל בבית המקדש פעם אחת בשנה בפסח. ויש בניקיון הבית בערב פסח סגולות ומעלות רבות, וכתב רבי פנחס מקוריץ זיע"א באמרי פנחס בחלק א' אות קס"ו שעל ידי שטורח בניקיון הבית בערב פסח ושוכח עסקי עצמו, יכול לקבל חיות חדשה.

איך אפשר לבער את החמץ שבלב?

רבנו פירש פעם את מה שאמרו חז"ל בפסחים דף ב' עמוד א' ש'בודקים את החמץ לאור הנר', שאפשר לגלות את החמץ שבלב רק על ידי הנר, הוא הצדיק והחכם שבכל דור הנקרא 'נר העולם' כמו שאמרו חז"ל בבבא בתרא דף ד' עמוד א', מפני שזכה להיות 'אדם השלם' ומתקיים בו בשלימות מה שכתוב במשלי פרק כ' פסוק כ"ז "נר ה' נשמת אדם", והוא מאיר לאדם את הדרך לבער מתוכו את החמץ על ידי התורה הנקראת 'אור', כנאמר במשלי פרק ו' פסוק כ"ג "כי נר מצוה ותורה אור". ואז זוכה האדם לבער החמץ שבלבו, והוא יוצא מכל המיצרים ונעשה בן חורין אמיתי, שאין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה כמו שאמרו חז"ל במסכת אבות פרק ו' משנה ב', וכמו שיציאת מצרים היתה על ידי משה רבנו שהיה הצדיק יסוד עולם בדורו, כך בכל דור האדם יכול לצאת מכל המיצרים שלו על ידי החכמים והצדיקים שבאותו הדור.

סיפור לשולחן שבת

יהיה נס בתוך כמה רגעים יושלכו חלילה כולם אל מצולות הים. כשראו כך פנו אל רבי אברהם שיתפלל שינצלו, ואמר רבי אברהם לרב החובל: "דע לך שברגע אחד יכולים לשקוט גלי הים, אך זה יהיה בתנאי שגם אם אמות בספינה לא תשליכו את גופי אל הים, אלא רק כאשר תבואו לעיר שיש בה יהודים תמסרו את גופי לאנשי החברה קדישא שיעשו לי טהרה ויקברו אותי עם תכריכים, כדת וכדין". רב החובל הבטיח לו שכך יעשה, ובאמת לאחר שהתפלל רבי אברהם נרגע הים לגמרי מזעפו, ולאחר מספר שעות החזיר רבי אברהם את נשמתו הטהורה לבוראו, ורב החובל עשה את ציוויו, וכאשר עגנו בליורנו מסר את גופו לאנשי החברה קדישה שם שיקברוהו בכבוד הראוי לו, זכותו תגן עלינו...